

عنوان مقاله:

اثر نامتقارن سیاست های پولی بر بیکاری در ایران

محل انتشار:

مجله اقتصاد و بانکداری اسلامی، دوره 12، شماره 44 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سهیل محمدی مجد - *phd student of Faculty of Economics - University of Tehran*

محسن مهرآرا - *Professor of Faculty of Economics - University of Tehran*

سجاد برخورداری دورباش - *Associate Professor of Faculty of Economics - University of Tehran*

زریب نگیں تاجی - *Assistant Professor of faculty of economic- university of shahid beheshti*

نادر هاشم نژاد اقدم - *phd student of Faculty of Economics - University of Tehran*

خلاصه مقاله:

با عنایت به اثر سیاست های پولی بر اشتغال، تولید و بیکاری، این مطالعه به بررسی اثر پویای نامتقارن رشد نقدینگی بر نرخ بیکاری در قالب مدل NARDL در دوره فصلی از ۱۳۸۴:۲ تا ۱۴۰۱:۱ می پردازد. بر اساس آزمون والد، وجود عدم تقارن در کوتاه مدت مورد تایید بوده و در بلندمدت چنین رابطه ای وجود ندارد. بر این اساس، تحلیل اثرات تنها معطوف به دوره کوتاه مدت می شود. با عنایت به نتایج، یک درصد تغییر مثبت در رشد نقدینگی می تواند منجر به افزایش نرخ بیکاری به اندازه ۲۱٪ درصد شود. یک درصد کاهش در رشد نقدینگی سه دوره پیشتر نیز می تواند تا ۲۵٪ منجر به کاهش نرخ بیکاری شود. بر این اساس، با این که اثر تغییرات منفی و مثبت نقدینگی در کوتاه مدت بر نرخ بیکاری کم کشش است، اما این اثرات کم نیز از منظر آماری با هم برابر نبوده و عدم تقارن در اثرات سیاست پولی اعمال شده توسط تغییرات نقدینگی مشهود می باشد. بنابراین، سیاست گذاران حوزه پولی باید به این عدم تقارن بر نرخ بیکاری توجه ویژه ای داشته باشند. لازم به ذکر است که ضرایب متغیرهای بلندمدت سیاست پولی همگام با آزمون والد معنی دار نبوده و قابل تفسیر نیستند.

کلمات کلیدی:

Monetary policy, Liquidity, Unemployment, Asymmetric effect, سیاست پولی، نقدینگی، بیکاری، اثر

نامتقارن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881416>

